

## 9. NEJPODIVNĚJŠÍ BIBLICKÉ PROROCTVÍ

### PŘEHLED

„Řekl mi: ‚Až po dvou tisících a třech stech večerech a jitrech dojde svatyně spravedlnosti.‘” (Da 8,14)

O čem se zde hovoří? Na jakou událost Da 8,14 skutečně ukazuje? Když Daniel myslel na periodu 230 dnů, byl poněkud zmaten. Ve verši 15 a 16 čteme:

„Když jsem já, Daniel, uviděl to vidění a snažil se mu porozumět, hle, postavil se naproti mně kdosi podobný muži a uslyšel jsem nad Úlajem lidský hlas, který takto volal: ‚Gabrieli, vysvětli mu to vidění.‘” (Da 8,15.16)

Kdy se vidění o 2 300 dnech naplní? Ve kterém časovém úseku dle verše 17? Odpověď zní, že v době konce. Zapamatujte si důležitý princip časové souběžnosti prorocství. Souběžnost prorocství Daniela nás vede ze dnů Daniela do většího časového údobí – až ke druhému příchodu Ježíše Krista. Ve 2. kapitole nás Nebúkadnesarovo vidění vede ze dnů Daniela k příchodu Krista. V sedmé kapitole Danielovo vidění čtyř šelem, kde lev představuje Babylón, medvěd Médo-Persii, levhart Řecko, draku podobná šelma Řím, deset prstů rozbitou římskou říši a malý roh odpadlou náboženskou moc, která vzrůstá v posledních dnech, opět překlenuje časovou epochu a uvádí nás do posledních dnů.

Osmá kapitola a vidění 2 300 dnů následuje tentýž vzor. První část 2 300 dnů, podobně jako socha v Da 2 a šelmy v Da 7, začíná ve dnech Daniela. V souladu s prorocstvím nás přivádí do našich dnů a vyznačuje důležité události podél této cesty. Dnes večer chceme studovat většinu události v prorocství 2 300 dnů, které začíná ve dnech Daniela a vede nás proudem času k našim dnům – i za ně.

### OTÁZKA ČASU

„Přišel tedy tam, kde jsem stál; zatímco přicházel, byl jsem ohromen a padl jsem tváří k zemi. Řekl mi: ‚Pochop, lidský synu, že to vidění se týká doby konce.‘ (...) Řekl: ‚Hle, sdělím ti, co se stane v posledním hrozném hněvu, neboť se to týká konce času.‘” (Da 8,17.19)

Nyní si položíme otázku, jak dlouho trvá 2 300 doslovných dnů? Asi sedm let. Zavede nás však sedm let z Danielovy doby do času konce? Daniel žil ve dnech Babylóna a Médo-Perské říše. Sedm let nás tedy nevede do doby konce.

V biblickém proroctví, jak jsme studovali v naší minulé lekci, se jeden den rovná jednomu doslovnému roku – právě tak jako na mapě se jeden centimetr rovná jistému počtu kilometrů. Proroctví 2 300 dnů trvá ve skutečnosti 2300 let. Můžeme si být jisti, že tento princip „den za rok“ lze aplikovat i na 8. kapitolu? Nemůže jít o doslovné roky? Jsou tři způsoby, jak získat naprostou jistotu – beze stínu pochybnosti:

1. Jak víme, 2 300 prorockých dnů nás vede do času konce, kdežto 2 300 doslovných dnů do času konce nevede.
2. Bible nám podává princip „den za rok“ na dvou místech: Nu 14,34 a Ez 4,6.
3. Všechny události, které proroctví 2 300 let předpovídá, se udály v době odpovídající užití metody „den za rok“.

Víš, že část proroctví o 2300 letech – přesný rok křtu Krista – byl předpovězen více než 400 let předem.

Víš, že rovněž přesný rok – včetně měsíce a dne ukřižování – byl předpovězen 400 let předem?

Tato překvapující fakta obhajují pravdivost a věrohodnost Božího psaného slova. Přesný rok, kdy evangelium bude odňato od Židů, přesný rok, kdy Židům skončí jejich určení jako Božího vyvoleného lidu, byl předpovězen 400 let dopředu. Důvod, proč víme, že 2 300 dnů musí být 2 300 let, je ten, že všechny události, které Bůh předpověděl, že se stanou během časové linie 2300 dnů, se staly přesně tak, jak bylo určeno. Slyšeli jste někdy přísloví: „Když ti boty sednou, nos je“? Princip, že jeden prorocký den se rovná jednomu doslovnému roku v proroctví, sedí a všechny události v proroctví předpovídané se přesně naplnily.

## DANIELŮV ZÁPAS O POROZUMĚNÍ

Sledujme nyní proroctví, které nás dovede do času konce. Někdo by si mohl myslet, že je to trochu komplikované. Nuže, podívejme se, co se Danielovi přihodilo.

„Vidění o večerech a jitrech, jak ti bylo pověřeno, je pravdivé. Ty pak podrž to vidění v tajnosti, neboť se uskuteční za mnoho dnů.“ (Da 8,26)

Ve dvanácté kapitole bude řečeno, aby Daniel zapečetil knihu, uzavřel vidění, neboť „na čas konce bude vidění“. Vidění o 2300 dnech se nesplnilo v čase Daniela, ale ono nás vede do času konce. Podívej se nyní na verš 27:

„Já, Daniel, jsem zůstal bez sebe a byl jsem těžce nemocen po řadu dní. Pak jsem vstal a konal své povolání u krále. Žasl jsem nad tím viděním, ale nikdo to nechápal.“ (Da 8,27)

Rozuměl sám prorok vidění, když končil 8. kapitolu? Čím byl Gabriel pověřen dle 16. verše? Bylo mu řečeno: „Vysvětli tomu muži to vidění.“ Již uprostřed Gabrielova vysvětlování byl Daniel tak ohromen, že omdlel. Jestliže bylo Gabrielovi řečeno, aby Danielovi vidění objasnil a jestliže Daniel omdlel dříve, než bylo vidění kompletně vysvětleno, co očekáváš, že bude obsaženo v 9. kapitole? Ze všech kapitol knihy Daniel je devátá kapitola nejúplnější. Ta je také nejpředivnější, nejúžasnější. Židé měli přísloví: „Prokletý je prst na ruce člověka, který studuje knihu Daniel.“ Proč? Tato kapitola představuje nezvratitelnou zkoušku, neoddiskutovatelný důkaz, že Ježíš je božským Mesiášem.

To, co chceme dnešního večera studovat, je vylíčeno detailně. To by nás nemělo překvapit. Fyzika, matematika, cizí jazyk jsou plny detailů a současně komplexní. Když porozumíš základním prorockým principům a světlo začne pronikat a zlomí tmu ve tvé mysli, pak se pravda v Da 9 stane nejnádhernejší a nejslavnější v celé Bibli. Chtěl bych vás pozvat, abychom dnes večer strávili trochu více času soustředěním. Budete to potřebovat. Budete udivení a vzrušeni, když se dnes večer před vámi rozprostře naše studium. Zaujmou vás nejen čísla, budeme také užívat hodně symbolů, ale když uvidíte události ze života Ježíšova, předpovídané dávno předem, budete k němu přitahováni. Když dnes večer naše studium zakončíme, jasně porozumíte jak předmětu našeho studia, tak soudu v času konce.

Dan 9. kap. začíná Danielovou vážnou modlitbou.

„V tom prvním roce jeho kralování jsem já, Daniel, porozuměl z knih počtu roků, o nichž se stalo slovo Hospodinovo proroku Jeremjášovi; vyplní se, že Jeruzalém bude po sedmdesát let v troskách. Obrátil jsem se k Panovníku Bohu, abych ho vyhledal modlitbou a prosbami o smilování v postu, žíněném rouchu a popelu. Modlil jsem se k Hospodinu, svému Bohu, a vyznával se mu slovy: ‚Ach, Panovníku, Bože veliký a hrozný, který dbáš na smlouvu a milosrdenství vůči těm, kteří tě milují a dodržují tvá přikázání!‘” (Da 9,2-4)

Modlitba zaznamenaná ve verších 2-20 je jednou z nejkrásnějších v Bibli. Obsahuje pět základních elementů úspěšného modlitebního života. Modlitba není kouzelným proutkem ani čarovným zaříkávadlem, po kterém – když se správně vysloví – se ihned dostaví výsledek. Je to božská věda. Ve verších, které jsme právě četli, Daniel v upřímném lidském vyjádření:

- a) lituje svých hříchů a hříchů svého lidu,
- b) vážně vyznává svou vinu a vinu svého lidu vyznává hříšnost, vzdorovitost a neposlušnost, současně poznává Boha jako jediného, kdo je plně pravdivý, důstojný, spravedlivý, nesmírně milosrdný a odpouštějící svému lidu. Danielova důvěra v Boha je založena na povaze Boží osobnosti: Odpouštějící, milosrdný, spravedlivý, důvěryhodný,
- c) uznává Boží svrchovanost a nekonečnou dobrota,
- d) odvolává se ve víře na Boží odpověď.
- e) apel viry: "Panovníku slyš, odpusť, pozoruj a jednej."

„Panovníku, slyš! Panovníku, odpusť! Panovníku, pozoruj a jednej! Neprodlévej! Kvůli sobě, můj Bože! Vždyť tvé město i tvůj lid se nazývá tvým jménem.” (Da 9,19)

Daniel byl zajat v r. 606 př. Kr. Jako výsledek neposlušnosti Izraele Jeremiáš předpovídal, že národ půjde do zajetí. Skutečnost, že Bůh má svůj božský čas, se nám zjevuje při studiu knihy Daniela. V zajetí babylónském a později médo-perském byl Izrael pro svou neposlušnost sedmdesát let. Sedmdesát let míjelo, šlo desetiletí za desetiletím. V počátečních verších deváté kapitoly vidíme, že se blížil konec sedmdesátiletého období zajetí. Nyní Bůh říká Danielovi: Čas Jeremiášova proroctví se již naplňuje, sedmdesátileté zajetí se chýlí ke konci (a nezapomeň, jak Babylón dobyl a ohněm zničil Jeruzalém a odvedl lid do zajetí), a já chci sáť lidu další příležitost, aby mi sloužil, poslouchal mne a byl mi věrný. Jestliže mi po tomto čase nebudou věrní, oddaní a poslušní, odvrhnu je a nebudou mým lidem.

Příčina babylonského zajetí je jasně ukázána v Danielově modlitbě:

„Zhřešili jsme a provinili se, jednali jsme svévolně, bouřili se a uchýlili od tvých příkázání a soudů. A neposlouchali jsme tvé služebníky proroky, kteří mluvili ve tvém jménu našim králům, našim velmožům, našim otcům a všemu lidu země.“ (Da 9,5.6)

Judejci se vzbouřili proti Bohu, a tak byl odveden do zajetí. Kořen, příčina všech hříchů je vnitřní odpor proti Bohu, založený na pýše, která vede k neposlušnosti.

## BOŽÍ TRPĚLIVOST

Jednou z největších lekci, které jsme se naučili studiem historie Izraele, je trpělivost a láska Boží. Někdy jsme v našem životě zbaveni odvahy a myslíme si: "Chvilí dělám to, co vím, že je správné, ale potom se mi život zase pomotá. Bůh mne jistě zavrhne." Když se díváme na Boží jednání s Izraelem, náš pohled na něj se změní. Izrael sloužil Bohu – a pak se také proti němu bouřil. Ale Bůh byl trpělivý a shovívavý. Opět a opět jej opouštěli a bouřili se, Bůh však je táhl zpátky ve shovívavosti a lásce. Není to dobrá zpráva?

Po jisté době jsem se při jednání s lidmi naučil, že někdy může být určitá osoba, usměvavá navenek, ale uvnitř může mít zlomené srdce. Lidé mohou nést ohromně těžký náklad viny. Mám pro vás dnes večer dobrou zprávu. Bůh, o kterém studujeme, je Bůh, který odpouští. Je to Bůh, který – i když hřešíme, ale pak se v pokorné kajícínosti vracíme – si přeje nám odpustit. Odpouští a přijme nás – nezáleží na tom, jaký druh viny máme a jak těžké břímě neseme. Bůh nám chce odpustit naše hříchy. Bůh chce odstranit tyto viny. Bůh nás chce opět obnovit, abychom mohli znovu získat důstojnost, abychom mohli opět patřit mezi jeho děti. Pán Bůh se těší z toho, když se člověk obrací z cesty hříchu a špíny ke slávě a radosti sloužení jemu.

Izraeli končila doba sedmdesáti let zajetí a byla mu dána další příležitost. Daniel se začal modlit: „Pane, jak je to s proroctvím 2 300 dnů?“ Zatímco se Daniel modlil, anděl Gabriel, který mu vysvětloval vidění na počátku, přišel jako odpověď na Danielovu modlitbu. Tak čteme v Da 9,21.22.

Máte představu o čase, který uplynul mezi Danielovou slabostí v kapitole 8. a příchodem anděla k Danielovi v kapitole 9? Můžeme to vědět, protože první verš kapitoly 9. říká, že to bylo v prvním roce Darjaveše a první verš 8. kapitoly říká, že to bylo v třetím roce panování Belšasara. Jaký byl časový odstup mezi třetím rokem vlády Belšasara a prvním rokem vlády Darjaveše? Ačkoli nám starověké záznamy neudávají přesný čas, bylo co nejméně osm let, možná, že i dvanáct let. Daniel onemocněl a osm let se modlil o porozumění významu tohoto proroctví. A ke konci této periody Bůh odpovídá na Danielovu prosbu a přichází anděl Gabriel.

Zajímalo by mne, jestli je zde někdo, kdo se modlil a cítil: Bůh neodpovídá, a já jsem se včera tolik modlil. Co vlastně dělá? Nešel si odpočinout? Daniel se modlil nejméně osm let. Pán Bůh se ale v životě Danielova lidu představil dříve, než by vyšel za z ujetí.

Jestliže nedostaneš okamžitou odpověď na svou modlitbu, nebuď zklamáný, nevzdávej se. Daniel se modlil léta. Nedal se od modlitby odradit a v Božím čase a Božím způsobem přišla.

Podívejme se na způsob, jak je to řečeno ve verši 23. Myslím, že je to jeden z mých nejoblíbenějších textů v této kapitole:

„Prve při tvých prosbách o smilování vyšlo slovo a já jsem přišel, abych ti je oznámil, neboť jsi vzácný Bohu. Pochop to slovo a rozuměj vidění." (Da 9,23)

Anděl Gabriel říká: Danieli, Bůh tě velmi miluje, On si tě příliš cení, než aby tě nechal stále se modlit bez odpovědi. Jsi Bohu milý.

Když se ponoříš do modlitby, když se modlíš za sílu nebo vítězství, Bůh bude působit na tvé srdce a mysl. Jsi Bohu velmi milý. Nejsi nebesy zavržen. Nejsi zamítnut. Jsi velmi milý. Bůh tě posílí, když bojuješ zápas s hříchem, tak jako posilnil Daniela.

Povšimni si poslední část verše, kde anděl říká: „Pochop to slovo a rozuměj vidění."

Čemu má porozumět? Vidění z 8. kapitoly, protože právě tomu nerozuměl. A tak Gabriel začal vysvětlovat:

„Pro tvůj lid a pro tvé svaté město je vyděleno sedmdesát sedmiletí k zadržení té věrolomnosti a ke zpečetění hříchů i k usmíření zvrácenosti, též ku přivedení věčné spravedlnosti a zapečetění vidění a proroka i ku pomazání nejsvětějšího místa." (Da 9,24; ČSP)

Když Gabriel vysvětloval toto vidění Danielovi, Izraeli právě končilo sedmdesát let zajetí, které prorok Jeremiáš předpověděl.

Bůh řekl Danielovi: Tvému lidu končí dona sedmdesáti let zajetí. Byli v zajetí, protože se bouřili proti mně. Dám vám nových sedmdesát týdnů (sedmdesát prorockých týdnů milosti) k ukončení převrácenosti a k zapečetění hříchů.

Můžeme se z toho naučit dvě věci. Bůh je milostivý, Bůh je trpělivý, ale Bůh nám zároveň dává ze své milosti čas ke změně. Jestliže vědomě odmítneme tuto příležitost poté, co nám Bůh nabídne svou milost, musí a bude následovat soud. Proto Bůh říká Izraeli: Chci ti dát sedmdesát týdnů. Náš text říká, že těchto sedmdesát prorockých týdnů je „vyděleno" (ČSP). Původní hebrejský výraz znamená „oddělit, odříznout". Sedmdesát týdnů je „vyděleno" od něčeho většího. Co se v této kapitole vysvětluje? Vidění o 2300 dnech z předchozí kapitoly. „Sedmdesát prorockých týdnů" pro Danielův národ je tedy součástí delší časové periody 2 300 dnů, z nichž je tato první část „oddělena", „vydělána".

Kolik dnů je sedmdesát týdnů?  $7 \times 70 = 490$ . Tak zde tedy máme 490 doslovných let. Bůh nyní Izraeli nabízí 490 let milosti. Sedmkrát delší dobu, než byli v zajetí. Tento čas mají využít ke skoncování s hříchem. Mají jej užít k přivedení věčné spravedlnosti.

Mimochodem, vzpomínáte si z Nového zákona, jak Petr přišel k Ježíši a říkal: „Pane Ježíši, jak často má člověk odpustit, jestliže jeho bratr proti němu zhřešil? Má odpustit sedmkrát?" Petr si myslel, že sedm je číslo plnosti, dokonalosti. Co však na to Ježíš odpověděl? „Petře, sedmdesát krát sedm krát." Kolik je  $70 \times 7$ ? 490 krát. Co Ježíš Petrovi říká? Řekl mu: Měl jsem dlouho, 490 let strpení s Izraelem. Když ty budeš mít se svým bratrem strpení 490 let, pak to teprve může vyčerpat tvé milosrdenství.

Co vlastně Ježíš říká Petrovi? „Petře, v lidském životě je nemožné vyčerpat Boží lásku." Říká: „Petře, potřebuješ mít Boží lásku a ochotu odpouštět a odpouštět." Ale Ježíš poukazoval také na židovský národ, jak dlouho měl Kristus s nimi trpělivost, 490 let, poté, co vyšli ze zajetí. Jak předivná, milosrdná, odpouštějící láska.

## BOD POČÁTKU

Židům bylo dáno ze začátku proroctví 2 300 let 490 let. Budeme pokračovat a sledujme ve svých biblích. Kdy celá doba proroctví začíná? Kdy začíná - proroctví 2 300 dnů a kdy proroctví 490 let?

„Věz tedy a rozuměj: Od vyjití slova k návratu a k budování Jeruzaléma až k Pomazanému vůdci bude sedm sedmiletí a šedesát dva sedmiletí. Znovu se vybuduje náměstí a příkop, v tísní oněch časů.“ (Da 9,25; ČSP)

Daniel byl v té době v zajetí. Bůh předpovídal, že na konci Jeremiášových 70 let vyjde Danielův lid ze zajetí. Od doby, kdy Izrael vyjde ze zajetí, kdy vyjde výnos o obnovení a postavení zdí Jeruzalémských, dal Bůh 490 let milosrdenství. Poněvadž čas proroctví - jak 2300 let, tak i 70 týdnů - začíná příkazem o obnovení Jeruzaléma, máme nějaký důkaz v Písmu sv., kdy byl vydán výnos o opětovné vystavení Jeruzaléma? To je kritický bod proroctví. Je kotvou, základním datem celého proroctví.

Podívejme se zpátky do knihy Ezdráš:

„Toto je opis listu, který vydal král Artaxerxés knězi Ezdrášovi, znalci Zákona, znalému znění příkazů Hospodinových a jeho nařízení Izraeli: „Artaxerxés, král králů knězi Ezdrášovi, znalci zákona Boha nebes: Rozhodnutí. Nuže: Vydal jsem rozkaz, že každý z izraelského lidu, z jeho kněží a levitů v mém království, kdo touží jít do Jeruzaléma, může jít s tebou, protože jsi vyslán králem a jeho sedmi rádci, abys dohlédl na Judsko a na Jeruzalém podle zákona svého Boha, který máš v ruce...“ (Ezd 7,11-14)

Artaxerxés podle tohoto textu vydal výnos. On řekl: Izrael byl v zajetí hodně dlouho. Nyní, v dobách Danielových, Kýros vydal výnos, který měl jistý vliv na Izrael. Někteří z nich začali projekt obnovy, nicméně - když přicházíme do dnů Artaxerxových, král poskytuje ochranu a prostředky k tomu, aby se Židé navrátili. Ještě mnoho Židů mělo pohodlí ve svém zajetí. Cesta byla připravena Kýrem a Darjavešem, ale Izraeli bylo tak pohodlně v zajetí, ve vězení a otroctví, že nechtěli jít dlouhou, vyčerpávající cestou zpátky do Jeruzaléma, a tak nevyšel až do dnů Artaxerxa, kdy byl vydán dekret o vyjití lidu.

Nepřejděme bez povšimnutí tento bod. I dnes jsou lidé, kteří jsou spokojeni ve svém zajetí. Oni vědí, že jsou otroky - otroky alkoholu, otroky tabáku, otroky chutě, času nebo některých nekontrolovatelných vášní - ale oni jsou ve svém zajetí spokojeni. Cesta k vysvobození je připravena, ale oni jsou stále otroky zlé povahy, otroky ztracení. Vědí, že jsou ve vězení, ale jejich zajetí je pohodlné, tak jako Židů oné doby, a oni raději zůstávají v pohodlném zajetí. Bůh chce ale vyvést každého zde přítomného z jeho pohodlného zajetí ke svobodě, která je v Kristu.

## PŘÍCHOD MESIÁŠE

Konečně Židé vyšli. Artaxerxův dekret byl vydán roku 457 př. Kr. Poněvadž jsme objevili toto počáteční datum, celé proroctví teď zapadá dohromady jako části skládačky. Bylo napsáno asi 500 let př. Kr a předpovídá přesné datum Kristova křtu.

„Věz tedy a rozuměj: Od vyjití slova k návratu a k budování Jeruzaléma až k Pomazanému vůdci bude sedm sedmiletí a šedesát dva

sedmiletí. Znovu se vybuduje náměstí a příkop, v tísní oněch časů."  
(Da 9,25; ČSP)

Když se zde mluví o „Pomazaném“, je tu použito slovo, které znamená „Mesiáš“. Od r. 457 př. Kr. do Kristova pomazání jako Mesiáše má být sedm týdnů (sedmiletí) a šedesát dva týdnů (sedmiletí), tedy 69 týdnů, což odpovídá 483 prorockým dnům, neboli 483 rokům. Podle Písma se od r. 457 př. Kr. časovou linií 483 let dostaneme do r. 27 po Kr., což je rok Mesiáše, toho pomazaného.

Co se stalo v roce 27 po Kr.? Obrátme se k Lukášovu evangeliu:

„V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Pontius Pilát spravoval Judsko a v Galileji vládl Herodes, jeho bratr Filip na území Itureje a Trachonitidy a Lyzaniás v Abiléně..." (L 3,1)

Mluví se zde o patnáctém roku vlády Tiberia císaře. Zápisy pořizované Římany byly velmi přesné. Patnáctý rok vlády Tiberia císaře byl r. 27 po Kr. Co se v tomto roce stalo? Lukáš zvláště důrazně poznamenal, že to byl patnáctý rok. Proč?

„Když se všechen lid dával křtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe a Duch svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: ‚Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.‘" (L 3,21.22)

V roce 27 po Kr., právě jak proroctví předpovědělo 500 let předem, byl Kristus pomazán Duchem svatým při svém křtu. V knize Daniel je řečeno, že „od vyjití slova k návratu a k budování Jeruzaléma až k Pomazanému vůdci“ uplyne 69 prorockých týdnů, t.j. 483 let. A když to spočítáme, vyjde nám rok 27 po Kr. Jak proroctví předpovědělo, byl Kristus přesně toho roku pokřtěn. Když byl Ježíš pokřtěn, poznal, že jeho křest jako Mesiáše byl naplněním Danielova proroctví.

Bible není sbírka báji. Někdo se může divit, jaký význam mají všechny tyto věci v mém praktickém životě. To má nezměrný význam, moji přátelé!

Jestliže Ježíš byl pouze nějaký dobrý muž, jestliže sem přišel jako dobrý člověk, jako morální učitel, pak tedy - jaký je rozdíl mezi Kristem a Buddhou, Kristem a Mohamedem, Kristem a jakýmkoli dobrým učitelem? Dobrého učitele můžete obdivovat, ale dává to vašemu životu mravní sílu? Je také hodnotou pro vaši duši?

Ale jestliže Kristus je Mesiáš, jestliže je předivný Syn Boží, jestliže Daniel prorokoval 500 let předem přesné datum jeho křtu, jestliže můžeme nezvratně prokázat matematicky, prorocky, historicky, že ten muž Ježíš Kristus, který žil přechodně v lidském těle, byl Mesiáš, pak je hodnotou přicházející také do vašeho života. Je božský. Jestliže je Mesiášem, pak jeho nabídky věčného života - to není hudba snů. Není to bezdůvodná spekulace, jeho nabídka věčného života je reálná. Má opodstatnění.

„V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a byl v Jordánu od Jana pokřtěn. Vtom, jak vystupoval z vody, uviděl nebesa rozevřená a Ducha, který jako holubice sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: ‚Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.‘ ... (Ježíš) kázal Boží evangelium: ‚Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.‘" (Mk 1,9-11.14.15)

Ježíš na základě svého křtu říká, že se čas naplnil. O kterém čase hovoří? Vzpomeňme apoštola Pavla, když v knize Galatským říká: „Když přišla plnost času, Bůh seslal Syna svého!“ Danielovo proroctví se odvíjí. Čtyři sta

osmdesát tři let přešlo, čtyři sta osmdesát tři let zkušební coby milosti pro Židy skončilo. Bůh jim posílal proroka za prorokem. Nyní - jak předpověděl - po 483 letech poslal svého Syna. Mesiáš byl pokřtěn, pomazán a Bůh řečí z nebe potvrdil, že je to jeho Syn.

Tak tedy on začal svou službu lásky vyvolenému národu. Je vzrušující poznat, že tato proroctví byla dána stovky let dopředu a plně se splnila. Dekret o opravení a znovuvybudování Jeruzaléma vysel přesně v r. 457 př. Kr. Kristus byl pokřtěn právě v roce 27 po Kr. Ale proroctví obsahuje ještě skutečnost, která je mnohem více udivující. Vraťme se zpět do Dan 9.

## **ZABITÍ MESIÁŠE**

Ze 490 let vypršelo 483. Zbývá tedy ještě 7 let po r. 27 po Kr., které byly dány Židům, aby skoncovali se svou vzpourou proti Bohu.

„Ale po těch šedesáti a dvou sedmiletích bude vyhlazen Pomazaný..." (Da 9,26; ČSP)

Někdy po r. 27 po Kr. by měl být Ježíš - Mesiáš zabit. Jak je řečeno v knize Izaiáš, nebyl zabit sám pro sebe, ale pro přestoupení svého lidu. Někdy po r. 27 po Kr., někdy po 483 letech, někdy po této periodě času má být Mesiáš - Kristus zabit. Kdy bude zabit? Jestliže se podíváte do Dan 9,27 - je to tam řečeno:

„A prosadí smlouvu mnohým jednoho sedmiletí, leč uprostřed onoho sedmiletí ukončí obětní hod i přídatnou obět." (Da 9,27; ČSP)

O jaké smlouvě je zde hovořeno? Kde učinil smlouvu s Izraelem? Co řekl Bůh Izraeli? Izrael vyšel ze sedmdesátiletého zajetí a Bůh řekl: Hodlám, ti dát čtyři sta devadesát let - to je ta smlouva - a jestliže během tohoto času budeš pokračovat ve vzpouře proti Bohu, jsem připraven potvrdit tuto smlouvu, nebo ji naopak ukončit a mé poselství půjde od vás k jiným lidem.

V celém prorockém očekávání se tedy nyní zaměřujeme na poslední týden, na poslední sedmiletí. Božím záměrem bylo prosadit a utvrdit svou smlouvu se svým lidem. Pokud to ale odmítnou, pak evangelium půjde k pohanům. Ale co se mělo přihodit během posledního prorockého týdne?

„...uprostřed onoho sedmiletí ukončí obětní hod i přídatnou obět." (Da 9,27; ČSP)

Od roku 457 př. Kr. do r. 27 po Kr. je šedesát devět sedmiletí, tedy 483 let. Zbývá nám tedy ještě sedm let. Text nás ale upozorňuje, že se něco stane „uprostřed posledního týdne". Do které doby se dostaneme? Kolik je polovina ze sedmi? Tři a půl.

Nyní, jestliže tedy přidáme tři a půl roku za rok 27 po Kr., dostaneme se za rok 30, někam do jara r. 31 po Kr. Přesně v tu dobu se má něco odehrát. Co se stalo? Písmo říká, že oběti a chrámová služba skončí. K čemu došlo na jaře r. 31 po Kr.? K Ježíšovu ukřižování!

Nejvyšší kněz byl tehdy připraven zabít obětního beránka. Ale když zvedl nůž, aby ho vbodl do beránkova hrdla, chrámová opona se roztrhla od vrchu až dolů. Kněz upustil nůž ze svých třesoucích se rukou. V tu chvíli Ježíš, oběť - Beránek Boží, zemřel na kříži. Kristus byl ukřižován v r. 31 po Kr. a my pozorujeme něco úžasného. Dekret o vystavení a obnově Jeruzaléma vyšel r. 457 př. Kr. Přesně 483 let od vydání dekretu nás vede do r. 27 po Kr. Ježíš byl v tom roce pokřtěn a tři a půl roku od této události nás přivádí do jara

r. 31 po Kr. Velikonoční obřady se konaly na jaře a bylo to přesně v den Velké noci, kdy byl Kristus ukřižován. Proto apoštol Pavel říká:

„Byl obětován náš velikonoční beránek, Kristus." (1K 5,7)

Ježíš Kristus, neposkvrněný Syn Boží, visel na Golgotském kříži pro tebe a pro mne. Volal v nevýslovné úzkosti, když smrtelná muka trýznila jeho tělo: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?" Trpěl na Golgotě sám. Nesl na sobě hříchy celého lidského pokolení. Byl ochoten snést věčné zahynutí, věčné sestoupení do hrobu, bez návratu, pro tebe a mne. On, který vždycky byl s Otcem, měl s ním nejužší možné spojení, dobrovolně vstoupil do domény smrti, abys ty mohl vstoupit do domény života. Zakusil úzkost odloučení, abys ty mohl zakoušet radost ze společenství.

## POSLEDNÍ PŘÍLEŽITOST PRO IZRAEL

Kristus je zaslíbeným Mesiášem. Byl ukřižován v ten přesný den, který prorok Daniel předpovídal pět set let předem. Byl ukřižován uprostřed posledního prorockého týdne. Zbývá ještě dalších tři a půl roku.

V r. 34 po Kr., posledním ze 490 let, židovská velerada vydala formální, oficiální výnos zříkající se veškeré odpovědnosti za ukřižování Mesiáše a vrcholící rozhodnutím ukamenovat Štěpána. Proto šlo evangelium k pohanům.

„Slovo Boží se šířilo a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl. Také mnoho kněží přijalo víru." (Sk 6,7)

Ještě jednou se zjevilo Boží milosrdenství. Dokonce i po odmítnutí Ježíše představiteli židovského národa. Bůh trpělivě čekal ještě tři a půl let, než je definitivně odmítl jako zvláštní vyvolený národ. Během těchto posledních tři a půl let se snažil ovlivnit jejich mysl skrze učedníky pravdou o Kristově božství. Těchto 490 prorockých let, která nám ukazují na přesná data Kristova křtu, ukřižování a konečného zamítnutí evangelia Židy, je jedním z nejpředivnějších prorocství v celé Bibli. Ale jak jsme již studovali, je to malá část mnohem většího prorocství. Těch 490 let bylo „odkrojeno" od 2300 let. Jestliže 490 let končí r. 34 po Kr., pak zbývajících 1810 let nás vede do r. 1844 po Kr.

## HODINA SOUDU

Tak jistě, jako byl Kristus pokřtěn r. 27 po Kr., ukřižován r. 31 po Kr. a evangelium šlo k pohanům r. 34 po Kr., tak Kristus započal své zvláštní dílo soudu a očištění svatyně r. 1844 po Kr. Žijeme ve zvláštní době pozemských dějin, která je známá jako hodina soudu.

V knize Zjevení Ježíš důrazně prohlásil: „Přijdu brzy a odplata má se mnou, abych odplatil jednomu každému podle skutků jeho." (Zj 22,12)

Poněvadž se Ježíš vrátí se svou odplatou, musí být předem určeno, kdo jakou odplatu dostane. Přes věky velkého zápasu trvá boj mezi dobrem a zlem. Satan užívá despotické politické vládce, pohanská království a utlačující náboženskou noc, aby potlačil lid Boží. Středem ohniska titánského zápasu mezi silami nebe a pekla je lidská mysl. Každá lidská bytost je postavena tváří v tvář rozhodnutí věčnosti. Dovol Ježíši Kristu, aby svrchovaně vládl v jeho životě? Poddá svou mysl Kristu? Nebo je on sám a sobecké zájmy středem jeho života? Jestliže by Bůh vzal do nebe muže a ženy se zárodky vzpoury v jejich mysli, konflikt mezi Kristem a satanem by pokračoval

nadále. Soud, který probíhá od roku 1844, zjevuje celému vesmíru, kdo je skutečně věrným Božím dítětem, které má být zachráněno. Zjevuje, kteří z nich odevzdali své životy úplně Ježíši Kristu.

Přátelé, žijeme společně v hodině soudu. Právě tak, jako ve starém Izraeli ti, kteří nečinili pokání z hříchů odevzdáním svého života Bohu v upřímném vyznání, byli „odříznuti“ od společenství Božího lidu, tak je tomu i dnes, když žijeme v nejslavnostnější, nejdůležitější, nejkritičtější hodině lidské historie.

Chtěl bys v této chvíli odevzdat svůj život zcela Ježíši Kristu? Z pohledu soudu, který probíhá v nebesích, máš zajištěn svůj osud. Tato chvíle je tvá. Jen velmi málo můžeš změnit na své minulosti., ta již unikla do věčnosti. Budoucnost nemusí přijít. Tento moment je však tvůj!

Proč bys dnes večer neodevzdal svůj život plně a cele Ježíši? Proč bys mu neřekl: „Pane, dávám ti dne svůj život. Odpusť mi mé viny. Očisti mne a svou milostí mne připrav na své věčné království.“